

Dániel – A remény beigazolódik

A csapatokat elveszítették, de Dániel káinyve szerint megnyerhetik a háborút

2005-ben Ghana nemzeti futballválogatottja, a Fekete Csillagok, jogot szerzett arra, hogy játszhasson a Németországban rendezendő világbajnokságon. Keményen edzettek, de első mérkőzéseiket elvesztették. A reményt azonban nem adták fel. Hittek abban, hogy bár a csapatot elvesztették, erős elhatározással és kemény munkával mégis kijuthatnak a világbajnokságra, így megnyerhetik a háborút.

A kemény edzésen túl a csapat több vezetőjét is végrehajtott. Ők edzőt kerestek és átszervezték a játékosok posztjait is. Ez az újszerűllátás működött, és a selejtező során megszerezték a szükséges pontszámot. A Fekete Csillagok először elvesztették a csapatot, de a reményt nem adták fel, s végül meg tudták nyerni a háborút.

Dániel reményteltjes utazása, amelyről a Biblia beszámol, szintén azt bizonyítja, hogy a csapatot elveszítették, ám a háborút megnyerhetik. Három szempontból fogjuk áttekinteni, milyen szerepe volt Dániel életében a reménységnek: milyen szerepe volt, amikor fogságban volt; milyen szerepe volt, miközben mindennapi életét élte Babilonban; és milyen szerepe volt a jóvőre irányuló vágyaiban.

Á

Jeruzsálem: Reménység az elvesztett csapatok során

Kr. e. 605-ben Nabukodonozor, Babilon királya seregeivel megtámadta és elfoglalta Jeruzsálemet (Iájd Dán 1:2). A város legyőzése után Nabukodonozor Babilonba vitte a jódeai foglyokat és az Isten templomából elrabolt kincseket. Amint örzöketlen lájndzsahegyek ázbiztatása" kázzepette, szigorú katonai őrzettel meneteltek, a foglyok bizonyára úgy érezték: minden elveszett, a pogányok legyőzték Isten népét.

Mázés őrja és őrja figyelmeztette az izraelitákat, hogy ha engedetlenek lesznek Isten parancsolataival szemben, akkor fogságba kerülnek (Iájd 5Máz 28:36, 64; Dán 9:5-6); és az Ásr valában a pogányok kezébe adta őket. Az izraeliták legyőzték, reménytelennek, elhagyatottak és csúggedtnek érezték magukat.

Dániel, az

egyik fogoly, azonban hitte, hogy bájjr a csatájt elvesztették, a hájboráot máög meg lehet nyerni: van máög remány a megbocsátásra, a szabad-tásra, a helyreáll-tásra. Dániel tehát ezzel a témával kezdi kányvát: Isten ura az eseményeknek.

Dániel

fogolyként farkasszemet nézett a remánytelenséggel, máögis ragaszkodott a remány Istenéhez. Hiszen nem ő mondta: "ÉzHa vátkeztetek, fogságba káidelek titeket, Ájm ha megtértek, megengesztelődém, megbocsátok nektek, Áos visszahozlak titeket Jeruzsálembe" (Iáisd 3Má³z 26:40-45; 2KrÁ³n 7:13-15)?

Legyenek bájjr

kilátásaink zordak, Ájllapotunk csággesztő, helyzetánk remánytelen, de mivel Isten mindenható³, ezért ő uralja az eseményeket: van tehát remány, Áos a remány kitartást ad (Iáisd 1Thess 1:3).

Remány a jelenben - a mindennapi álet kihá-vájsai kájezette

Miután Dániel

megtérkezett Babilonba, káot esemény is tártáont, amelyek bizonytájik, mennyire komoly szerepe volt a remánynek mindennapi prábatáteleiben, amelyek rabszolgaként árták az idegen fáldán. Az első ilyen eset az a ká-sártáos volt, hogy fogyasszon a király áteléből.

Elrendelték,

hogy Dánielnek Áos májs kiválasztott fiatal foglyoknak - akiket a király szolgálatára kápeztek ki - émindennapi szákságlátál a királyi átelből Áos a borbá³l" fogyasszanak. A legtájbb fogoly, aki ilyen helyzetbe került, bizonyára boldog lett volna, ha a király asztaljár³ lehet, de Dániel 1:8 ezt mondja: "ÉDániel azonban elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király átelével Áos azzal a borral, amit ő szokott inni, ezért arra káerte a főudvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie". Tudta, hogy Isten megtiltotta ezeket az áteleket, mert egyrészt bájlványoknak ajánlották fel azokat, másrészt nem szolgálják az egácszáget. Annak is tudatában volt, hogy a Szent-rás alapos ismeretével ki tudja szűrni a hamis tan-tásokat, amelyeket igyekeznek rájuk eröltetni; hogy nevének megváltoztatása máög nem változtatja meg Istenét Áos Istene iránti húságát; Áos hogy amit eszánk vagy iszunk, kávetlen hatással van gondolkodásunk tisztaságára, a ká-sártáosokkal szembeni ellenállásra, Áos abbáli káépesságánk, hogy meg tudjuk káállítáztetni a já³t a rossztá³l. Egy olyan helyzetben tehát, amikor a saját nemzetéből valák, akik vele egy vallást gyakoroltak, elágedettek voltak a babiloni áletstá-lus Ájltal biztosított kányelemmel, Dániel elhatározta, hogy húságas lesz Istenhez Áos az ő tárványeihez. Nagyon is tudatában volt annak, hogy tetteinek halál lehet a kávetkezemánye, máögis bá-zott abban, hogy Isten meg tudja őt ávni a veszálytól.

Isten

tisztelte Dániel bizalmát. Tíz nappal azután, hogy visszautasították a királyi ártatlanságát, Dániel még mindig barátságosabb volt, mint azok, akik a királyi asztalra ültek. Sőt, még mindig tartásosabb volt, mint azok, akik nem álltak ki Istenért. A második prágai idején Dániel a királyi szolgálatának csúcspontján állt, és esélyes volt a miniszteri állásra. Munkatársai, irigyságtól és féltékenységtől indítva, megpróbálták meggyőzni a királyt, hogy "erős tilalom adassék, hogy ha valaki harminc napig kár valamit valamely istentől vagy embertől, tevékenység, oh király, vettessék az oroszoknak verembe" (Dán 6:7).

Vajon Dániel

politikai helyzetére és diplomáciai körülményekre hagyatkozik a probléma megoldásának érdekében? Dániel oppozícióban állt a hitben és reményekben, mint korábban, és szokása szerint naponta háromszor imádkozott Istenhez.

Mivel Dániel

ellenfelei felbujtották, szinte kénytelenül erre, a királyi végzetéstől féltelmében bevettette Dánielt az oroszoknak verembe. De Dániel reményesége ismét diadalt aratott: az Ásr megszabadította Dánielt az oroszoktól.

Á Isten képes megvédeni és megtartani

mindazokat, akik Őbenne bízhatnak. Ázsaiai prágai királyi 49. fejezetében hangsúlyozza ezt: "Én vagyok az Ásr, nem vallanak szögyent, akik bennem bízhatnak" (23. v.; Áj prot. ford.).

Á Dániel győzött a mindennapi élet

prágai teleiben, mert bízott Istenben, akit személyesen ismert, mert naponkénti kapcsolatban volt vele. Nem engedte, hogy ezt a kapcsolatot bármi megtérje - még az oroszoknak barlangja sem.

Mennyi időt szánasz az Istennel való beszélgetésre és az Ő igéire? A

reményeséggel kapcsolatban nagyon fontos, hogy tartalmas kapcsolatunk legyen a reményes forrásával. Dániel életében így volt ez, ezért győzött. Mi is csak úgy győzhetünk, ha erős, személyes kapcsolatunk van a reményes forrásával.

A kemény edzésen

tíz a csapat tizenhárom tagját is végrehajtott: az edzőt keresték és átszervezték a játékosok posztjait is. Ez az átszervezés és a munkád, és a selejtező során megszerezték a szükséges pontszámot. A Fekete Csillagok előszel elvesztették a csatát, de a reményt nem adták fel, s végül meg tudták nyerni a háborút.

Dániel

reményteljes utazása, amelyről a Biblia beszél, szintén azt bizonyítja, hogy a csatát elvesztették, Ám a háborút megnyerhetjük. Három szempontból fogjuk tekinteni, milyen szerepe volt Dániel életében a reménységnek: milyen szerepe volt, amikor fogságban volt; milyen szerepe volt, miközben mindennapi életét Babilonban; és milyen szerepe volt a jóvőre irányuló vágyaiban.

Á

Jeruzsálem: Reménység az elvesztett csaták során

Kr. e. 605-ben

Nabukodonozor, Babilon királya seregeivel megtámadta és elfoglalta Jeruzsálemet (Iásd Dán 1:2). A város legyőzése után Nabukodonozor Babilonba vitte a jódeai foglyokat és az Isten templomából elrabolt kincseket. Amint örzöketlen lándzsahegyek "biztatása" kázzepette, szigorú katonai őrizettel meneteltek, a foglyok bizonyára úgy érezték: minden elveszett, a pogányok legyőzték Isten népét.

Mázas Ára és

Ára figyelmeztette az izraelitákat, hogy ha engedetlenek lesznek Isten parancsolataival szemben, akkor fogságba kerülnek (Iásd 5Máz 28:36, 64; Dán 9:5-6); és az Ás valában a pogányok kezébe adta őket. Az izraeliták legyőzték, reménytelennek, elhagyatottnak és csúggedtnek érezték magukat.

Dániel, az

egyik fogoly, azonban hitte, hogy bár a csatát elvesztették, a háborút még lehet nyerni: van még remény a megbocsátásra, a szabad-tásra, a helyreállításra. Dániel tehát ezzel a témával kezdi kinyilatkoztatását: Isten ura az eseményeknek.

Dániel

foglyként farkasszemet nézett a reménytelenséggel, mégis ragaszkodott a remény Istenéhez. Hiszen nem Ő mondta: "Ha vátkeztetek, fogságba káidelek titeket, Ám ha megtértek, megengesztelődök, megbocsátok nektek, és visszahozlak titeket Jeruzsálembe" (Iásd 3Máz 26:40-45; 2Kr 7:13-15)?

Legyenek bájr

kilátásaink zordak, Állapotunk csúggestő, helyzetünk reménytelen, de mivel Isten mindenható, ezért Ő uralja az eseményeket: van tehát remény, és a remény kitartást ad (Iásd 1Thess 1:3).

Á

Remény a jelenben - a mindennapi élet kihívásai kárpóztatója

Miután Dániel

megérkezett Babilonba, kárpóztató esemény is történt, amelyek bizonyítják, mennyire komoly szerepe volt a reménynek mindennapi próbatételeiben, amelyek rabszolgaként ártó az idegen felfedezés. Az első ilyen eset az a kárpóztató volt, hogy fogyasszon a királyi ételből.

Elrendelték,

hogy Dánielnek és más kiválasztott fiatal foglyoknak - akiket a király szolgálatára kárpóztatók ki - émindennapi széklettel a királyi ételből és a borból" fogyasszanak. A legfeljebb fogoly, aki ilyen helyzetbe került, bizonyára boldog lett volna, ha a király asztalára lehet, de Dániel 1:8 ezt mondja: "Dániel azonban elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a királyi étellel és azzal a borral, amit ő szokott inni, ezért arra kérte a főudvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie". Tudta, hogy Isten megtiltotta ezeket az ételleket, mert egyrészt bálványoknak ajánlott fel azokat, másrészt nem szolgálják az egészségüket. Annak is tudatában volt, hogy a Szentírás alapos ismeretével ki tudja szűrni a hamis tanításokat, amelyeket igyekeznek rájuk erőltetni; hogy nevüknek megváltoztatása még nem változtatja meg Istenét és Istene iránti hűségét; és hogy amit eszünk vagy iszunk, kárpóztató hatással van gondolkodásunk tisztaságára, a kárpóztatókkal szembeni ellenállásra, és abból a képességünkre, hogy meg tudjuk különböztetni a jót a rossztól. Egy olyan helyzetben tehát, amikor a saját nemzetéből valók, akik vele egy vallást gyakoroltak, elárgodettek voltak a babiloni ételtől - biztosított kárpóztatóval, Dániel elhatározta, hogy hűség lesz Istenhez és az Ő törvényeihez. Nagyon is tudatában volt annak, hogy tetteinek halálra lehet a kárpóztató, mégis bízott abban, hogy Isten meg tudja őt a veszélytől.

Isten

tisztelte Dániel bizalmát. Tíz nappal azután, hogy visszautasították a királyi ételtől, Dániel és három barátja kárpóztató sokkal jobban nézett ki, mint azok, akik a királyi asztalra kerültek. Sőt, három esztendőig tartó kárpóztatók utolsó vizsgáján tisztelettel jobban teljesítettek, mint azok, akik nem álltak ki Istenért. A második próba idején Dániel a kárpóztató rangjától csúcsra jutott, és esélyes volt a miniszterelnökségre. Munkatársai, irigyságtól és féltékenységtől indítva, megpróbálták meggyőzni a királyt, hogy "erős tilalom adassék, hogy ha valaki harminc napig kárpóztató valamit valamely istentől vagy embertől, téved, oh király, vessék az oroszlanok verembe" (Dániel 6:7).

Vajon Dániel

politikai helyzetére és diplomáciai körökre hagyatkozik a probléma megoldásának érdekében? Dániel áppoly erősen állt a hitben és reménységben, mint korábban, és szokása szerint naponta háromszor imádkozott Istenhez.

Mivel Dániel

ellenfelei felbujtották, szinte kárpóztató erre, a királyi vágya felélelmében bevettette Dánielt az oroszlanok verembe. De Dániel reménysége ismét diadalt aratott: az Ásr megszabadította Dánielt az oroszlanoktól.

Â Isten kÃ©pes megvÃ©deni Ã©s megtartani mindazokat, akik Őbenne bÃ©znak. Â%zsaiÃ©s prÃ©fÃ©ta kÃ©nyvÃ©nek 49. fejezetÃ©ben hangsÃ©lyozza ezt: â€ž...Ã©n vagyok az Ã©s, nem vallanak szÃ©gyent, akik bennem bÃ©znak" (23. v.; Ã©j prot. ford.).

Â DÃ©niel gyõzÃ©tt a mindennapi Ã©let prÃ©batÃ©teleiben, mert bÃ©zott Istenben, akit szemÃ©lyesen ismert, mert naponkÃ©nti kapcsolatban volt vele. Nem engedte, hogy ezt a kapcsolatot bÃ©jmi megtÃ©rje - mÃ©g az orozlÃ©nok barlangja sem.

Mennyi idõt szÃ©nusz az Istennel valÃ© beszÃ©lgetÃ©sre Ã©s az Ő IgÃ©jÃ©re? A remÃ©nysÃ©ggel kapcsolatban nagyon fontos, hogy tartalmas kapcsolatunk legyen a remÃ©nysÃ©g forrÃ©sÃ©jval. DÃ©niel Ã©letÃ©ben Ã©gy volt ez, ezÃ©rt gyõzÃ©tt. Mi is csak Ã©gy gyõzhetÃ©nk, ha erõs, szemÃ©lyes kapcsolatunk van a remÃ©nysÃ©g forrÃ©sÃ©jval.